

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 19C/30/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212202574
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Fakanová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1212202574.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, pred sudkyňou JUDr. Katarínou Fakanovou, v právnej veci navrhovateľa SL INVEST Jsc, ulica Balkan 7, Sofia 1303, Bulharská republika, proti odporcovi v 1. rade Najvyšší rozhodcovský súd, a.s., Hradská 26, Bratislava, IČO XX XXX XXX v 2. rade A. Š., U.. XX.XX.XXXX, R. L. XXXX/XX, T., zastúpený advokátom JUDr. Ing. Branislavom Pecho, PhD., AK Piaristická 2, Nitra, v 3. rade Kapital invest s.r.o., Teplická 68/2293, Piešťany, IČO XX XXX XXX, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Najvyšší rozhodcovský súd, a.s., so sídlom zriaďovateľa Hradská 26, Bratislava, IČO XX XXX XXX, pobočka súdu Žabotova 2/B, Bratislava, zo dňa 21.11.2011, pod spisovou značkou NRS 305/2011 z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n ň ý zaplatiť žalovanému v 1. rade trovy konania a to trovy právneho zastúpenia v sume 1.248,70 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd nepriznáva žalovaným v 1. rade a 3. rade náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Právny predchodca žalobcu Arena servis, a.s., Bakossova 3A/14464, Banská Bystrica, IČO XX XXX XXX sa žalobou zo dňa 09.02.2012 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 21.11.2011 v konaní vedenom pod spisovou značkou NRS 305/2011 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Najvyšší rozhodcovský súd, a.s., sídlo zriaďovateľa Hradská 26, 821 07 Bratislava, IČO XX XXX XXX, pobočka súdu Žabotova 2/B, 811 04 Bratislava z dôvodu podľa § 40 ods. 1, písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, v znení neskorších predpisov a súčasne žiadal zaviazať odporcov v 1. až 3. rade na náhradu trov konania. Vo svojom návrhu uviedol, že navrhovateľovi ako účastníkovi rozhodcovského konania (v ktorom mal mať postavenie žalovaného) nebol nikdy rozsudok doručený, preto mu nemohla ani uplynúť lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Vo vzťahu k odporcovi v 2. rade uviedol, že považuje tohto za pasívne legitimovaného, nakoľko si v rozhodcovskom konaní uplatnil v postavení žalobcu právo na zaplatenie, ktoré mu malo vyplývať zo Zmluvy o spolupráci zo dňa 22.08.2007 a následne pohľadávku postúpil Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 14.12.2011 na odporcu v 3. rade. Dôvodnosť žaloby odôvodnil tým, že terajší štatutári žalobcu nemali vedomosť o tom, že v rozhodcovskom konaní spoločnosť zastupoval a listiny preberal bývalý predseda predstavenstva Marián Bobák, až po nahliadnutí do súdneho spisu vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod spisovou značkou 2Er/202/2012 sa žalobca dozvedel o exekučnom titule, konkrétne o rozhodcovskom rozsudku, pričom podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku bola Zmluva o spolupráci zo dňa 22.08.2007, ktorá mala byť uzavretá medzi žalovaným v 2. rade a žalobcom a právomoc

rozhodcovského súdu mala byť založená na základe Rozhodcovskej zmluvy zo dňa 11.03.2009, ktorá mala byť uzavretá medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade. Má preto za to, že pred rozhodcovským súdom bola porušená zásada rovnosti účastníkov konania, právny predchodca žalobcu nemal vedomosť o existencii Rozhodcovskej zmluvy, a ak aj existuje, považuje ju za neplatnú, a rovnako nemá žalobca vedomosť o existencii Zmluvy o spolupráci, a ak aj takáto zmluva existuje, tiež ju považuje za neplatnú. S poukazom na uvedené skutočnosti žalobca preto nemal o prebiehajúcom konaní ani len vedomosť, preto nebola dodržaná základná zásada konania a teda rovnosť účastníkov, z uvedeného dôvodu rozhodcovské konanie trpelo závažnou vadou konania, lebo žalobcovi ako účastníkovi rozhodcovského konania nebolo zo strany Rozhodcovského súdu doručené žiadne podanie, ani samotná žaloba, ani rozsudok z čoho vyvodil, že Rozhodcovský súd odoprel žalobcovi akúkoľvek možnosť konať pred Rozhodcovským súdom. Bola porušená zásada rovnosti účastníkov, lebo sa žalobca nemal možnosť vyjadriť k podanému návrhu, navrhovať dôkazy, alebo sa iným spôsobom brániť. Aj keď sa v rozhodcovskom rozsudku uvádza, že žalobcovi bola doručená výzva na žalobnú odpoveď 09.11.2011, o čom malo svedčiť podľa odôvodnenia rozhodcovského rozsudku Potvrdenie o osobnom prevzatí výzvy na žalobnú odpoveď, podľa vedomostí žalobcu mohol predmetnú výzvu prevziať jedine G. R. - predseda predstavenstva, nakoľko ostatní členovia predstavenstva nemali o rozhodcovskom konaní vedomosť. Súčasne žiadal zaviazat' odporcovi v 1. až 3. rade na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorý sa z dôvodu uvedeného v ust. § 40 ods. 1 písm. c), e) a g) Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného odporcom 1/, zo dňa 21.11.2011 sp. zn. NRS 305/2011 zaväzujúceho žalobcu zaplatiť odporcovi 2/ istinu vo výške 2,563.711,38 eur a nahradiť trovy konania vo výške 18.000,- eur s DPH, a nepriznal odporcom 1/ až 3/ náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil po právnej stránke ust. § 21 ods. 2, § 25 ods. 4, § 40 ods. 1 písm. c), e) a g), § 41 ods. 1 a § 51 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, ust. § 34, § 37 ods. 1, § 39 Obč. zák., a ust. § 1 ods. 2 Obch. zák., keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je dôvodná, a že bola na súd podaná po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Vyhodnotil, že zmluvu o spolupráci zo dňa 22.08.2007 (pohľadávka z ktorej bola uplatnená odporcom 2/ proti navrhovateľovi v rozhodcovskom konaní), medzi spoločnosťou Arena Servis, a.s., a A. Š., ako aj rozhodcovskú zmluvu zo dňa 11.03.2009, uzavreli za navrhovateľa predseda predstavenstva G. R. a podpredseda predstavenstva G. A. O., ktorí boli v čase uzavretia predmetných zmlúv podľa výpisu z Obchodného registra oprávnení za spoločnosť navrhovateľa konať a podpisovať písomnosti. Mal tiež za to, že neinformovanie nových členov predstavenstva z ich strany pri zániku ich funkcií predsedu predstavenstva a podpredsedu predstavenstva o existencii zmluvy o spolupráci a rozhodcovskej zmluvy, ktorú uzavreli s A. Š., neznamená, že spoločnosť nebola týmito zmluvami viazaná. Zastával tiež názor, že aj zastúpenie spoločnosti navrhovateľa a úkony oprávnených osôb (teda predsedu predstavenstva) v konaní pred rozhodcovským súdom boli vykonané v súlade s právomocami a zákonnými možnosťami predsedu predstavenstva navrhovateľa. Zároveň mal za preukázané, že žaloba nebola podaná na súd včas, teda v 30-dňovej lehote od doručenia rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti zdôraznil, že rozhodcovský rozsudok bol doručený osobne predsedovi predstavenstva G. R. dňa 21.11.2011, a preto 30-dňová lehota uplynula dňa 21.12.2011. Keďže návrh navrhovateľa bol na súd doručený až dňa 09.02.2012, bol podaný po uplynutí zákonnej lehoty. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 57 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z.z. s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p..

Súd vo veci uznesením č. k. 19C/30/2012-25 zo dňa 13.02.2012 na návrh navrhovateľa odložil vykonateľnosť Rozhodcovského rozsudku vydaného dňa 21.11.2011. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 6Co/168/2012-50 zo dňa 30.08.2012 uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bola vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Najvyšší rozhodcovský súd z 21.11.2011, č. j. NSR 305/2011 potvrdil.

Žalovaný v 1. rade v odvolaní voči tomuto uzneseniu namielol nedostatok svojej pasívnej legitímácie a spôsobilosti byť účastníkom konania a žiadal žalobu zamietnuť. Mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktorým by preukázal porušenie rovnosti účastníkov rozhodcovského konania, nakoľko rozhodcovský súd doručoval všetky písomnosti obom účastníkom konania riadne, a nedopustil sa ani porušenia základných princípov vedenia konania. Rozhodcovskú zmluvu považoval za platnú, keďže bola podpísaná oboma zmluvnými stranami, a spĺňala zákonom predpísané náležitosti. Náhradu trov konania si neuplatnil.

Žalovaný v 2. rade k veci uviedol, že žiada návrh ako nedôvodný zamietnuť. Tiež uviedol, že ako postupca na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.12.2011 postúpil pohľadávku, judikovanú rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Najvyšší rozhodcovský súd a.s., so sídlom Hradská 26, Bratislava, zo dňa 21.11.2011, č. NRS 305/2011, na postupníka žalovaného v 3. rade. Poukázal na skutočnosť, že predmetom konania vo veci je návrh žalobcu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, pričom namietol včasnosť podaného návrhu. Poukázal na to, že všetky námietky uvedené v žalobe mal žalobca uviesť v rozhodcovskom konaní a ich neuplatnením v zákonnej lehote toto žalobcovo právo na námietky voči platnosti rozhodcovskej zmluvy zanikli. Ďalej zdôraznil, že žaloba nebola podaná v zákonnej lehote, nakoľko rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 21.11.2011, pričom žaloba bola podaná na súd až dňa 09.02.2012, teda až po márnom uplynutí 30-dňovej lehoty. Mal tiež za to, že aj rozhodcovská zmluva bola uzatvorená riadne a platne, pričom žalobca opak nepreukázal. Poukázal aj na to, že záujmy G. R. v tejto veci neboli a nie sú v rozpore so záujmami žalobcu, ktorý ani údajný ním tvrdený rozpor záujmov nepreukázal. Zastával tiež názor, že žalobca neuviedol ani jeden z taxatívne uvedených dôvodov v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní pre podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súčasne žiadal zaviazat' žalobcu na náhradu trov konania.

Žalovaný v 3. rade sa k veci nevyjadril. Náhradu trov konania si neuplatnil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, listinnými dôkazmi predloženými sporovými stranami a to výpisom z obchodného registra na žalobcu, originálom spisu Stáleho rozhodcovského súdu spisovej značky NRS 305/2011, zmluvou o spolupráci zo dňa 22.08.2007, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 14.12.2011, rozhodcovskou zmluvou zo dňa 11.03.2009, ostatným obsahom spisu a vydal vo veci rozsudok, č. k. 19C/30/2012-160 zo dňa 31.01.2013, ktorým žalobu zamietol a nepriznal žalovaným v 1. až 3. rade právo na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu, ktorý sa z dôvodu uvedeného v ust. § 40 ods. 1 písm. c), e) a g) Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného odporcom 1., zo dňa 21.11.2011 sp. zn. NRS 305/2011, zaväzujúceho navrhovateľa zaplatiť odporcovi 2. istinu vo výške 2,563.711,38 € a nahradiť trovy konania vo výške 18.000,- € s DPH, a nepriznal žalovaným 1. až 3. náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil po právnej stránke ustanovením § 21 ods. 2, § 25 ods. 4, § 40 ods. 1 písm. c), e) a g), § 41 ods. 1 a § 51 ods. 3 Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ustanovením § 34, § 37 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, a ustanovením § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je dôvodná, a že bola na súd podaná po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Súd vyhodnotil, že zmluvu o spolupráci zo dňa 22.08.2007 (pohľadávka z ktorej bola uplatnená žalovaným 2. proti žalobcovi v rozhodcovskom konaní), medzi spoločnosťou Arena Servis, a.s., a A. Š., ako aj rozhodcovskú zmluvu zo dňa 11.03.2009, uzavreli za žalobcu predseda predstavenstva Marián Bobák a podpredseda predstavenstva G.. A. O., ktorí boli v čase uzavretia predmetných zmlúv podľa výpisu z Obchodného registra oprávnení za spoločnosť žalobcu konať a podpisovať písomnosti. Mal tiež za to, že neinformovanie nových členov predstavenstva z ich strany pri zániku ich funkcií predsedu predstavenstva a podpredsedu predstavenstva o existencii zmluvy o spolupráci a rozhodcovskej zmluvy, ktorú uzavreli s A. Š. neznamená, že spoločnosť nebola týmito zmluvami viazaná. Zastával tiež názor, že aj zastúpenie spoločnosti žalobcu a úkony oprávnených osôb (teda predsedu predstavenstva) v konaní pred rozhodcovským súdom boli vykonané v súlade s právomocami a zákonnými možnosťami predsedu predstavenstva žalobcu. Zároveň mal za preukázané, že žaloba nebola podaná na súd včas, teda v 30-dňovej lehote od doručenia rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti zdôraznil, že rozhodcovský rozsudok bol doručený osobne predsedovi predstavenstva G. R. dňa 21.11.2011, a preto 30-dňová lehota uplynula dňa 21.12.2011. Keďže návrh navrhovateľa bol na súd doručený až dňa 09.02.2012, bol podaný po uplynutí zákonnej lehoty.

Odvolací súd uznesením č. k. 4Co/470/2013-604, zo dňa 26.02.2015 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Konštatoval, že dokazovanie vykonané súdom prvého stupňa nebolo dostatočným podkladom pre jeho rozhodnutie, preto uložil súdu prvého stupňa povinnosť dokazovaním najskôr ustáliť, či bola žaloba žalobcu

podaná na súd včas alebo oneskorene, za týmto účelom vypočuť G. R., a vysporiadať sa i s tvrdením žalobcu, že G. R. nebol pre rozpor záujmov oprávnený konať za žalobcu v rozhodcovskom konaní. Ak súd prvého stupňa dospeje k záveru, že žaloba žalobcu bola na súd podaná po uplynutí lehoty určenej v ustanovenia § 41 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z. z., žalobu navrhovateľa bez ďalšieho skúmania navrhovateľom tvrdených skutočností zamietne. V prípade zistenia, že žaloba navrhovateľa bola podaná včas, vec riadne prejedná, a vykoná ďalšie dôkazy, ktorých vykonanie bude nevyhnutné za účelom riadneho zistenia skutkového stavu.

Súd okrem dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní doplnil dokazovanie v smere naznačenom odvolacím súdom, pričom zistil tento stav vo veci:

Z výpisu z obchodného registra žalobcu súd zistil, že spoločnosť bola zapísaná do obchodného registra dňa 30.04.1998, je evidovaná na Okresnom súde Banská Bystrica v oddiele Sa, vo vložke č. 980/S. Za spoločnosť koná predstavenstvo tak, že v mene predstavenstva koná a podpisuje vždy predseda predstavenstva, spoločne s podpredsedom predstavenstva. Podpisovanie za spoločnosť sa vykoná tak, že k napísanému, alebo vytlačenému obchodnému menu spoločnosti pripoja podpisujúci svoj podpis. V období od 19.01.2007 do 14.04.2012 bol predsedom predstavenstva G. R.. Podpredsedom predstavenstva bol v období od 19.01.2007 do 28.09.2009 G.. A. O..

Z výpisu z obchodného registra na žalobcu zo dňa 09.06.2016 súd zistil, že spoločnosť Arena servis, a. s., zanikla v dôsledku zlúčenia od 01.03.2016 so spoločnosťou LS INVEST Jsc, ul. Balkan 7, Sofia 1303, Bulharská republika.

Zo Zmluvy o spolupráci zo dňa 22.08.2007 súd zistil, že žalobca ako dlžník, zastúpený predsedom predstavenstva Mariánom Bobákom a podpredsedom predstavenstva Mgr. Rolandom Osvaldom a Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom uzavreli Zmluvu o úvere na základe ktorej veriteľ poskytol žalobcovi úverový rámec vo výške 14.206.997,27 €. Podmienkou poskytnutia úverového rámca bolo pristúpenie žalovaného v 2. rade, ako pristupujúceho dlžníka k záväzku dlžníka zo Zmluvy o úvere. Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade, ak veriteľ, alebo akákoľvek tretia osoba, ktorá sa stane veriteľom pohľadávky zo Zmluvy o úvere, urobí akýkoľvek úkon smerujúci k aktívnemu vymáhaniu pohľadávky zo Zmluvy o úvere a Dohody o pristúpení voči A. Š., je povinný titulom sľubu odškodnenia nahradiť mu všetku škodu, vrátane ušlého zisku, ktorý tento utrpí v súvislosti s porušením povinnosti spoločnosti Arena Servis, a.s. splniť pohľadávku veriteľa riadne a včas, alebo akoukoľvek nedbanlivosťou, úmyselným skutkom alebo porušením akejkoľvek povinnosti v súvislosti so Zmluvou o úvere.

Z Rozhodcovskej zmluvy zo dňa 11.03.2009 súd zistil, že spoločnosť Arena servis, a.s., pri jej uzavretí a podpise zastupovali predseda predstavenstva G.U. R. a podpredseda predstavenstva G.. A. O., v tejto zmluve sa dohodli na uzavretí rozhodcovskej doložky k Zmluve o spolupráci uzavretej medzi zmluvnými stranami dňa 22.08.2007.

Zo spisu Stáleho rozhodcovského súdu súd zistil, že návrh na začatie rozhodcovského konania bol prijatý do podateľne dňa 08.11.2011. Zo spisu Stáleho rozhodcovského súdu tiež súd zistil, že za spoločnosť Arena servis a. s. Bratislava výzvu na žalobnú odpoveď prevzal osobne dňa 09.11.2011 predseda predstavenstva Marián Bobák.

Z Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Najvyšší rozhodcovský súd a.s., Bratislava, č. k. NRS 305/2001 súd zistil, že ním bol žalovaný Arena servis, a. s. zaviazaný zaplatiť žalobcovi A. Š. istinu v sume 2.563.711,38 € a nahradiť mu aj trovy rozhodcovského konania.

Z potvrdenia o osobnom prevzatí Rozsudku č. k. NRS 305/2011 súd zistil, že tento osobne prevzal za spoločnosť Arena servis a. s., Bratislava dňa 21.11.2011 Marián Bobák.

Z plnej moci zo dňa 22.01.2007, doručenej súdu žalovaným v I. rade do súdneho spisu, súd zistil, že bola udelená spoločnosťou Arena Servis a.s., zastúpenej G. R. K. G.. A. O., touto spoločnosť splnomocnila G. R. na preberanie všetkých úradných písomností, poštových zásielok, obyčajných listových zásielok, doporučených zásielok, doporučených zásielok do vlastných rúk, peňažných poukazov a balíkov adresovaných splnomocniteľovi.

Z výpovede svedka G. R. súd zistil, že pozná žalovaného v 2. rade pána Š., s ktorým boli spoluakcionármi v spoločnosti Arena servis a pozná aj právneho zástupcu žalobcu, ktorý spoločnosť zastupoval. V tomto konaní ide o zmluvu o spolupráci, ktorú mal uzavretú každý akcionár zo spoločnosťou Arena servis a aj generálny dodávateľ stavby spoločnosť Rstav s.r.o., so sídlom v Hlohovci. O tom, že začalo konanie na rozhodcovskom súde sa dozvedel po tom, ako začalo exekučné konanie voči spoločnosti Arena servis, ako aj ostatným akcionárom ako spoludlžníkom, bolo to v roku 2011. On v tom čase bol predsedom predstavenstva Arena servis. V tom čase im exekútor zablokoval prístup do kancelárie na Bartošovej ulici, v kontakte boli len telefonicky, snažil sa osobne zvolať valné zhromaždenie, kde akcionárov o tomto stave chcel informovať. Uviedol, že on osobne prevzal rozhodcovský rozsudok, ktorý bol vydaný dňa 21.11.2011. Na prevzatie rozsudku ho vyzval niekto telefonicky z rozhodcovského súdu, nevie kto, sú to už 4 roky. Prišiel do sídla rozhodcovského súdu v Bratislave, tam zistili jeho totožnosť, mal vziať so sebou aj pečiatku. Iný spôsob doručenia v tom čase nebol možný. Výzvu na vyjadrenie sa k návrhu na začatie konania tiež prevzal on. Výzvu prebral v Bratislave, lebo v Banskej Bystrici nemohol písomnosti prebrať, nemal ani dôvod chodiť do Banskej Bystrice, lebo mu nebol umožnený prístup do ich budovy. Nevie či spracoval nejakú písomnú odpoveď na žalobnú výzvu, snažil sa zvolať valné zhromaždenie, však pána H. K. Š. o tom informoval. Počas celej doby 5 rokov, počas ktorej bol predsedom predstavenstva konal on ako predseda predstavenstva spolu s niektorým z podpredsedov. Písomnosti, teda poštu nepreberali nikdy dvaja spoločne. Nikdy s tým nebol žiadny problém. Svedok potvrdil, že ide o jeho podpis na potvrdení o osobnom prevzatí výzvy na žalobnú odpoveď z 09.11.2011 a potvrdení o osobnom prevzatí rozsudku z 21.11.2011.

Z výpovede svedka G. A. O. súd zistil, že pozná z účastníkov konania pána Š. a pána R.. Pokiaľ vie, predmetom tohto konania sú nejaké náležitosti, ktoré sa týkajú spoločnosti Arena servis, v ktorej pôsobil aj on, bolo to od roku 2002 do roku 2009, najskôr ako predseda predstavenstva a potom podpredseda predstavenstva. V roku 2007, keď sa bral úver zo Slovenskej sporiteľne bol podpredsedom predstavenstva. Úverovú zmluvu podpisovali akcionári spoločnosti, v tom čase to boli pán Š., pán H. a pán R.. Nejaké informácie o tom, že bolo začaté rozhodcovské konanie má, ale podrobnosti nepozná. Počas jeho pôsobenia ako predsedu predstavenstva zhruba do marca 2007 sa pošta preberala poštou. Nepamätá sa, že by sa mu stalo, že by ho niekto zavolať, aby si nejakú poštu šiel prevziať osobne. Jeho vzťah s pánom Š. a s pánom R. K. H. je kolegiálny. Zmluva o spolupráci z roku 2007, ktorú mali uzavrieť pán Bobák a pán Štofa zo spoločnosťou Arena bola podpísaná v čase, keď sa uzatvárala úverová zmluva. V podstate pojednávala o tom, aby boli akcionári, ktorí pristupovali k úveru chránení, ak by si tretie osoby od nich uplatňovali nárok. Bola to forma zábezpeky. On tie zmluvy ako podpredseda predstavenstva podpisoval. Atmosféra medzi akcionármi v roku 2007, keď sa začal realizovať developerský projekt s účasťou pána H. bola normálna, konštruktívna. Podpisoval tri zmluvy o spolupráci, zmluvy podpisovali všetci zúčastnení pán Š., pán H. a pán R. a spoločnosť Rstav, ktorí boli pristupujúci dlžníci úverovej zmluvy.

Z výpovede žalovaného v 2. rade A. Š. súd zistil, že úverovú zmluvu, ktorú podpisovali ako akcionári, aj ako spoločnosť Arena servis so Slovenskou sporiteľnou boli ako pristupujúci dlžníci. Pristupujúci dlžník je rovnakým dlžníkom ako dlžník. Keby sa banka rozhodla vymáhať peniaze od dlžníka alebo spoludlžníkov môže si vybrať od hociktorého. Je to rovnaký dlžník ako tá spoločnosť, ktorá úver čerpala. Okrem akcionárov spoločnosti zmluvu podpisovala aj spoločnosť R-stav, ktorej bol on konateľom a ktorá bola tiež pristupujúcim dlžníkom ako generálny dodávateľ stavby. V roku 2009 sa dohodli všetci akcionári, že budú prolongovať úver, že budú pokračovať v úvere. Tieto podmienky boli také, že napr. on za Rstav Hlohovec nebude počas trvania úveru platiť okrem úveru iné pohľadávky a potom sa stalo, že podpísali tieto zmluvy, teda pán R. a on. Pán H. túto zmluvu nepodpísal, načo im banka vypovedala úver. Pán Varga ju cez inú spoločnosť kúpil a dal ich na exekúciu. Potom ako sa dozvedel, že sú v exekúcii, dal na stály rozhodcovský súd návrh na začatie rozhodcovského konania voči spoločnosti Arena servis z titulu uzavretej zmluvy o spolupráci z roku 2007. V tom čase bol len akcionárom s pánom Bobákom mali dve tretiny akcií, pán Bobák bol predseda predstavenstva a bolo to dohodnuté tak, že pán Varga vyberal podpredsedov predstavenstva, aby všetci akcionári vedeli, čo sa v spoločnosti deje. Nepamätá si, či návrh na začatie konania na rozhodcovský súd posielal poštou, alebo či sa tam podal osobne. Nepamätá si, že by bol volaný na nejaké pojednávanie na rozhodcovskom súde, vedie viacero aj iných súdnych konaní, tak si to nepamätá. O výsledku rozhodcovského konania sa dozvedel tak, že mu bolo doručené rozhodnutie poštou, už si to presne nepamätá. S pánom Bobákom mal v roku 2011 dobré vzťahy, vedel o tom, že podal návrh na rozhodcovský súd. Potom ako začalo konanie na rozhodcovskom súde sa s

pánom Bobákom snažili zvolať valné zhromaždenie, nedalo sa to, lebo podpredseda pán H. zakázal s nimi spolupracovať a on s pánom R. mali nedostatočný počet akcií, aby o niečom rozhodli. Pán R. ho informoval o tom, že mu bola doručená výzva rozhodcovského súdu na žalobnú odpoveď. Nepamätá si kedy to bolo a nepamätá si ani, aká bola lehota na podanie odpovede. Nevedeli čo majú robiť a v súdom určenej lehote žalobnú odpoveď za Arena servis nedali. Arena servis prostredníctvom pána Bobáka prevzala rozhodcovský rozsudok zrejme tak, ako je uvedené v rozhodcovskom spise. Nevie kedy bol rozhodcovský rozsudok doručený jemu, už si to nepamätá. Pri preberaní rozhodcovského rozsudku on s pánom R.L. na rozhodcovský súd nešiel. Nevie o tom, či pán R. niekde prevzatý rozsudok spoločnosti Arena servis zaevidoval.

z výpovede svedka B.. G. C. súd zistil, že v spoločnosti Arena servis pôsobí zhruba od roku 2007. Pôvodne bol v dozornej rade, neskôr bol členom predstavenstva a od roku 2009 je podpredsedom predstavenstva. Je technik, skôr sa zaoberal technickou stránkou čo sa týkalo stavieb. Nemá vedomosť o tom, či bola uzavretá zmluva o spolupráci s pánom Š. prípadne pánom R.. Zmluvy a takéto veci riešil zo začiatku pán R.. Zmluvy chodili medzi ním a účtovníčkou pani N.. O tomto som sa dozvedel v roku 2012, kedy firma Pharma kúpila za 1000 € od H. C. alebo Capital Investu dve zmluvy, ktoré boli každá na 2.500.000 €. Nazývali sa tuším zmluvy o spolupráci. Tieto zmluvy o spolupráci v účtovníctve spoločnosti nefigurovali. Keď odišiel pán R. a robil sa súhrn zmlúv tak sa tam nenašli. Písomnosti boli doručované prakticky do sídla firmy, mali v Banskej Bystrici kanceláriu, bolo to na začiatku, keď bol v dozornej rade. Po kolaudácii bytového domu bolo vytvorené v Banskej Bystrici, na Bakošovej ulici obchodné miesto, tam sa doručovali písomnosti s tým, že ich preberali ich pracovníčky, ktoré dirigoval pán R. ako predseda predstavenstva. Nevie o tom, že by bola kniha o doručení písomnosti, takú nenašli. Museli založiť novú. V Bratislave pôvodne bolo sídlo Areny servis asi v roku 2004, ktorá sa zaoberala propagáciou športu. V roku 2007 to už bolo v Banskej Bystrici. Nevie povedať, či boli prijaté nejaké ďalšie opatrenia, lebo on behal okolo technických vecí. Vie, že boli zablokované kancelárie, ale neviem povedať odkedy, ani ako sa doručovalo, keď boli kancelárie zablokované. Boli tam 2 pracovníčky na predajnom mieste na Bakošovej ulici, ktoré preberali zásielky. Bolo po kolaudácii, mená si už nepamätá ani rok si nepamätá. Keď exekútor zablokoval kancelárie, nevie kde tieto pracovníčky sedeli.

Z výpovede svedka B.. G. Š. súd zistil, že v spoločnosti Arena Servis začal pôsobiť od 01.02.2010 ako podpredseda predstavenstva, mal na starosti predaj bytov, rokoval s budúcimi záujemcami o kúpu bytu. Do spoločnosti nastúpil až potom, kedy mali byť podpísané v roku 2007 zmluvy o spolupráci a v roku 2009 rozhodcovská zmluva. V tom čase o týchto zmluvách nevedel, teraz už vie. O existencii týchto zmlúv sa dozvedel od právnych zástupcov asi v roku 2012, s ktorými o tomto rokovali. Osobne sa poznám aj s pánom R., H. K. Š.. Aby vstúpil do spoločnosti oslovil ho pán Varga asi v novembri, decembri 2009. Bolo to v súvislosti s tým, že z predstavenstva odchádzala doktorka V. a bolo treba doplniť predstavenstvo. V súlade so stanovami ho zvolilo valné zhromaždenie so súhlasom všetkých 3 akcionárov. Pôsobil v Banskej Bystrici hneď od začiatku. Keď on nastúpil do spoločnosti už mala sídlo na Bakošovej 3A, v Banskej Bystrici, to už bolo po kolaudácii stavby a preto došlo k zmene sídla. Spoločnosť Arena servis pracovisko alebo pobočku v Bratislave nemala. Keď nastúpil do spoločnosti vo februári 2010 písomnosti boli doručované na adresu sídla spoločnosti, poštu preberali 2 pracovníčky, ktoré mali na to oprávnenie. Kancelárie boli zablokované exekútorom koncom roka 2011. Jedna z pracovníčok v auguste 2011 odišla zo spoločnosti a tá druhá odišla k 30.11.2011. Sídlo

v spoločnosti bolo v bloku 3A a pracovisko bolo vytvorené v bloku 3H. Sídlo spoločnosti ďalej fungovalo. Doručovateľ nosil do kancelárie písomnosti, nechával v schránke oznámenie o uložení zásielok a od decembra 2011 mal oprávnenie preberať zásielky aj on. Riešili to formou uloženia oznamov o uložení zásielok, ktoré potom preberal na pošte on. V tom čase býval v Banskej Bystrici, vždy sa chodil pozrieť do schránky, či tam je nejaká pošta. Potom tam prijali asistentku na polovičný pracovný úväzok, ktorá sedela na Bakošovej 3A. Nepamätá si, kedy presne exekútor odblokoval druhú kanceláriu bloku H, zrejme po vykonaní všetkých úkonov, ale tú už potom nepoužívali. K 30.11.2011 ukončila pracovný pomer E. T., po nej na prelome roka 2011/2012 nastúpila G.. H. O. tá už v spoločnosti nerobí, teraz tam nemajú žiadnu pracovníčku na preberanie pošty. Spoločnosť už predaj ukončila, preto je zbytočné tam niekoho držať. Mali poštovú knihu, v auguste 2011 zaviedli novú, keď zistili, že pracovníčky evidenciu nevedli tak, ako mali. On osobne do obdobia 30.11.2011 žiadnu zásielku neprebral, lebo na to nemal oprávnenie, preberala ju slečna T., po 30.11.2011 preberal poštu on a pani O.Á. a vtedy sa poštová kniha už viedla. Nepamätám, či v období od 01.12.2011 do nástupu pani O.Š. ním prevzaté poštové zásielky zapísal do poštovej knihy. Spoločnosť viedla evidenciu zmlúv, bol archív, kde boli šanóny podľa jednotlivých oblastí a po jednotlivých rokoch a obsah tých šanónov bol napísaný na čelnej

strane. Gro tvorili zmluvy účtovníctvo, kúpno-predajne zmluvy z predaja bytov a nebytových priestorov a ostatná dokumentácia. Zriaďovacie listiny okrem obchodného registra mali tiež v archíve. Čo sa týka splnomocnenia na preberanie pošty, to podpisoval s poštou, neviem kto druhý s ním zmluvu s poštou podpísal, najskôr to bol pán Javor.

Z výpovede svedka B.. B. H. súd zistil, že vie čo je predmetom súdneho konania, žaloba sa týka neplatnosti rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vyhotovený Najvyšším rozhodcovským súdom, je to vo veci zmluvy o spolupráci medzi pánom Š. a Arena servis. On ako akcionár pôsobil v spoločnosti Arena servis od roku 2007 do roku 2015. Spolu s ním bol akcionárom G. R. K. A. Š.. On so spoločnosťou Arena servis nemal uzavretú žiadnu zmluvu. Údajne mali uzavretú zmluvu pán R. K. Š.. Keď sa uzatvárala úverová zmluva so Slovenskou sporiteľňou, súčasťou boli aj zmluvy nadriadenosti záväzku, všetci akcionári sa skladali, nie rovnakou čiastkou a dávali pôžičky spoločnosti Arena servis a banka žiadala všetky pohľadávky, ktoré mali spoločníci, ktoré vyplývali z pôžičky pre spoločnosť Arena servis, podriaďiť úverovej pohľadávke Slovenskej sporiteľne. To znamená, že prvá sa splácala úverová pohľadávka banky a potom ostatné pôžičky. Ja som požičal najprv 15.000.000 Sk, potom 7 miliónov Sk a potom 1 milión €. Pôvodná dohoda bola taká, že k výstavbe na Bakošovej ul. sa všetci traja akcionári skladáme po 15 miliónov Sk a potom Slovenská sporiteľňa, keď sa predložila žiadosť o úver, žiadala ďalšie zdroje, tak on som poskytol dodatočne ďalšie finančné prostriedky 1 milión €, lebo ostatní dvaja povedali, že už nemajú. Jeho pôžička mu nebola vrátená od Arena servis, doteraz neboli vyporiadané finančné záležitosti, projekt meškal, generálnym projektantom aj dodávateľom stavby bola spoločnosť R-STAV, ktorú vlastnil pán Š. a predaj a reklamu robila spoločnosť Maynet s.r.o., ktorú vlastnil pán R.. Táto spoločnosť už dnes neexistuje. On si pôžičku 1 milión euro poistil tým, že mu akcionári ručili svojimi akciami v spoločnosti, úver sa mu nevrátil, využil svoje záložné právo, predal akcie a aspoň čiastočne sa mu vrátili jeho finančné prostriedky. Vrátilo sa mu asi 10% z tejto pôžičky. O zmluvách o spolupráci, ktoré uzavrel pán R. a pán Š. so spoločnosťou Arena servis sa dozvedel o H. C., ktorému postúpili svoju pohľadávku z pôvodnej pôžičky 15 miliónov Sk. Pán C. mu kázal zmluvy o postúpení od A. Š. K. G. R.L. na istinu 15 miliónov a úroky a keďže tieto pohľadávky mali hodnotu len spolu cca 700.000 € tak mu ponúkol, že odkúpi za 700.000 € tieto pohľadávky od neho. Celá táto transakcia sa robila v AK Sopko, Floriš v Trnave.

Z výsluchu svedkyne C.. K. R. súd zistil, že účastníkov konania pozná len zo spisu. Spis dostala od pani W., ktorá spisy prideľovala. Ona si vedie svoju súkromnú evidenciu vecí, ktoré jej boli pridelené, ktoré má rozhodovať, administratívne rozdeľovanie spisov robil rozhodcovský súd ako taký. Súd viedol pán K., teraz pani R.. Okrem nej a pána K. v tom čase na súde pracovala K. W.. Čo sa týka administratívnych prác, treba sa spýtať priamo jej ako to funguje. Ona som dostala do ruky spis, v ktorom bol návrh a prílohy, výzva na zaplatenie súdneho poplatku, čakala na žalobnú odpoveď, ak príde odpoveď prípadne ak nepríde a uplynie lehota vydá rozhodcovský rozsudok. V tomto prípade nenariadzovala pojednávanie, za svojej praxe len raz nariadila pojednávanie, rozhodovala len na základe návrhu a príloh spisu. Výzvu na zaplatenie súdneho poplatku robí súd, nevie kto konkrétne to robí, asi pani W., musí byť o tom záznam v súdnom spise. Výzvu na podanie žalobnej odpovede robí tiež pani W. resp. v tom čase to mala robiť. Návrh spolu s výzvou sa doručuje poštou alebo osobne. Ak sa v spise nenachádzajú žiadne doručky o zaslaní výzvy na žalobnú odpoveď svedkyňa uviedla, že to mohli prevziať aj osobne. Urobí sa o tom do spisu potvrdenie, aká listina, kým bola prevzatá.

Z výpovede svedkyne E. T. súd zistil, že z účastníkov konania pozná spoločnosť Arena servis, pracovala pre túto spoločnosť od novembra 2009 do novembra 2011 ako asistentka. V jej pracovnej náplni bolo ukazovanie bytov, chodenie na kataster, preberanie pošty, príprava rôznych podkladov. Pracovisko mala v Banskej Bystrici, na Bakošovej 3H. Keď nastúpila v kancelárii s ňou bola K. G. a Y. T.. Ona nahradila K. G., ktorá išla na materskú dovolenku. Neskôr s nimi bol v kancelárii aj pán Š., nevie povedať odkedy. Všetky 3 mali kartičky vydané poštou, ktoré ich oprávňovali preberať zásielky za Arena servis. Keď boli v kancelárii poštu im nosili priamo do kancelárie poštári a preberali ju priamo tam, keď neboli v kancelárii našli si v schránke žltý lístok a išli si pre zásielky na poštu. Keď prišli poštové zásielky, pozrelo sa od koho to je, zapísala sa do knihy došlej-odoslanej pošty a podľa obsahu sa dalo vedieť tomu, kto by mal o zásielke vedieť. Nevie o tom, že by v období október, november 2011 bol nejaký problém s doručovaním pošty. Kancelária bola zablokovaná exekútorom asi mesiac, mesiac a pol predtým, ako zo spoločnosti odišla, nepamätá si či to bol október alebo november 2011. Pošta sa dávala do schránky spoločnosti v sídle na Bakošovej 3A, ale zásielky si mohol preberať aj pán R., nevedeli sme o tom, či niečo prebral, až keď im to následne doniesol, že nejakú poštu prevzal. Keď exekútor zablokoval kanceláriu dostala

príkaz od pána Bobáka, s ktorým telefonovala, že má ísť domov a má byť na telefóne. Doma bola asi 2-3 týždne. Keď bola zavretá kancelária a dostala poštu, následne ju zapisovala do poštovej knihy, zápisy neboli robené priebežne podľa toho kedy do firmy prišli.

Z výpovede svedkyne K. W. súd zistil, že bola predsedníčkou Najvyššieho rozhodcovského súdu, keď ešte nebola advokátkou, vyžadovalo sa tam len vysokoškolské vzdelanie, bezúhonnosť a plnoletosť a to spĺňala. Ako predsedníčka rozhodcovského súdu vykonávala organizačné a administratívne zabezpečenie súdu, preto má za to, nešlo o vzťah medzi advokátom a klientom a nie je viazaná vo vzťahu na NRS mlčanlivosťou. Ona nie je rozhodkyňou ani nebola, ona len administratívne zabezpečuje chod rozhodcovského súdu tak, aby rozhodcovia mohli vo veciach konať, preto má za to, že nie je viazaná mlčanlivosťou. Návrh na začatie konania mohli priniesť osobne, alebo poštou, zaeviduje ho do systému, následne návrhy lustruje, vyzve na zaplatenie súdneho poplatku. Po zaplatení súdneho poplatku sa zasiela druhej strane výzva na žalobnú odpoveď spolu s prílohami, tá má 10 dní na vyjadrenie k veci, všetko prebieha v písomnej forme, za celý čas mali len jedno ústne pojednávanie, lebo to mali účastníci dohodnuté v rozhodcovskej zmluve. V priebehu toho si rozhodca sleduje lehotu, pripravuje si rozsudok, a po uplynutí lehoty na podanie odpovede vydá rozsudok. Výzvu na zaplatenie poplatku za rozhodcovské konanie nerobil rozhodca, ktorému bola vec pridelená ale ona, ako predseda súdu k výzve na zaplatenie poplatku za rozhodcovské konanie sa vystavuje faktúra, v tomto prípade súdny poplatok bol zaplatený 18.11.2011, založila do súdneho spisu výpis z účtu NRS z novembra 2011. V rozhodcovskom spise, nebol zažurnalizovaný doklad a to výzva na zaplatenie poplatku, faktúra na zaplatenie poplatku ani doklad o tom, kedy výzvu a faktúru prevzal navrhovateľa, bolo to preto, lebo postupujú na základe interného predpisu z 13.08.2008, podľa ktorého je rozhodcovský súd oprávnený evidovať dôkazy navrhovateľa aj osobitným spôsobom v osobitnom šanóne. V zázname o prevzatí výzvy k žalobnej odpovedi a v zázname o prevzatí rozhodcovského rozsudku nie je uvedená totožnosť osoby, ktorá tieto listiny prevzala svedkyňa preto, že v tomto prípade obidva úradné záznamy robila ona osobne, prišiel si pre ne pán Š. osobne, ona vedie si samostatne evidenciu v systéme, kedy prišiel, kto prišiel, akým spôsobom bola zistená totožnosť a spôsob, ako bola zásielka expedovaná. Založila do súdneho spisu výpis zo systému, v ktorom je uvedené akým spôsobom, kedy a komu bola aká písomnosť v danej veci doručovaná. Vo výpise je uvedené, že výzva na žalobnú odpoveď bola doručená na základe plnej moci udelenou Arenou servis pánovi R., rovnako aj rozsudok mu bol vydaný na základe tejto plnej moci. Spis rozhodcovského súdu tvorí tak, že príjme žalobu, príjme dôkazy v origináli, vytlačí sa zo systému spisový obal, založia sa doň doručené dôkazy. Návrh na začatie konania bol doručený osobne dňa 08.11.2011, viem to len podľa podacej pečiatky. Doručil ju pán Š.. Prevzala ho osobne. Výzvu na žalobnú odpoveď doručovala pánovi R. za Arenu servis, lebo bol predseda predstavenstva, tak bol uvedený aj vo výpise obchodného registra a mala za to, že je oprávnený spoločnosť zastupovať. Rozsudok za Arenu servis prevzal pán Bobák 21.11.2011, jeho totožnosť zistila z občianskeho preukazu a na základe plnej moci, ktorá bola k veci priložená. Tiež vysvetlila ako je možné, že keď návrh bol podaný 08.11.2011 už 09.11.2011 si prišiel za odporcu pán Bobák prevziať výzvu na žalobnú odpoveď, vyplynulo do z dohody o výške súdneho poplatku za rozhodcovské konanie z 09.11.2011, kde na rube je uvedené rukou pána Š. telefónne číslo na pána R..

Podľa § 40 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak
c/ jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
e/ účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený, alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
g/ bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania.

Podľa § 41ods. 1, veta prvá Zákona o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 21 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania, ktorý chce uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, môže tak urobiť v rozhodcovskom konaní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej. Toto časové obmedzenie neplatí pre námietku neplatnosti rozhodcovskej zmluvy zakladajúcej sa na tom, že o veci nemožno rozhodovať v rozhodcovskom konaní; túto námietku možno uplatniť až do skončenia ústneho pojednávania, pri písomnom konaní až do vydania rozhodcovského rozsudku. Námietku, že sporná otázka prekračuje právomoc rozhodcovského súdu, musí účastník rozhodcovského konania uplatniť najneskôr vtedy, keď sa počas rozhodcovského konania o tejto otázke dozvie.

Podľa § 25 ods. 4 Zákona o rozhodcovskom konaní, žaloba a rozhodcovský rozsudok sa doručujú účastníkom vždy do vlastných rúk, dohody účastníkov o inom spôsobe doručovania sú neprípustné.

Podľa § 1, ods. 2, veta druhá Obchodného zákonníka, ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 40 ods. 1, písm. c/ Zákona o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy.

Podľa § 51 ods. 3 Zákona o rozhodcovskom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak, na rozhodcovské konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia všeobecného predpisu o konaní pred súdmi.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že G. R. bol oprávnený na základe plnej moci preberať písomnosti za žalobcu a rozhodcovský rozsudok osobne prevzal, táto skutočnosť bola potvrdená jeho výpoveďou v tomto konaní, svedeckou výpoveďou K. W., ako aj písomnou plnou mocou založenou z rozhodcovského spisu, teda bol oprávnený rozsudok rozhodcovského súdu prevziať. Súd preto mal dostatok dôkazov na to, aby ustálil, či žaloba bola podaná na tunajší súd včas, alebo nie. Súd z vykonaného dokazovania mal jednoznačne preukázané, že žaloba nebola podaná na súd po uplynutí v 30-dňovej lehote od doručenia rozhodcovského rozsudku žalobcovi, ktorý bol doručený osobne predsedovi predstavenstva G. R.L. dňa 21.11.2011 a 30-dňová lehota uplynula dňa 21.11.2011, návrh bol na tunajší súd podaný až dňa 09.02.2012, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. S poukazom na uvedené súd nemal dôvod v predmetnom spore skúmať žalobcom namietané ďalšie dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 57 ods. 3 Zákona č. 244/2002 Z. z. s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (platného do 30.06.2016), žalobca v konaní nebol úspešný, preto právo na náhradu trov konania by mali úspešní žalovaní v 1. až 3. rade. Náhradu trov konania si uplatnil len žalovaný v 2. rade, súd mu priznal náhradu trov konania a trovy právneho zastúpenia trovy právneho zastúpenia, ktoré súd vyčíslil v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, náhradu cestovného a náhradu za stratu času nasledovne:

- 25.04.2014 Prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady 61,87 EUR,
- 25.04.2014 Režijný paušál 8,04 EUR,
- 01.10.2015 Účasť na pojednávaní (8:30 -11:15 hod.) v sume 129,06 EUR,
- 01.10.2015 Režijný paušál 8,39 EUR,
- 01.10.2015 Náhrada cestovného Nitra - Bratislava - Nitra, 51,10 EUR,
- 01.10.2016 Náhrada za stratu času 83,88 EUR,
- 03.03.2016 Účasť na pojednávaní (8:30 -12:00 hod.), 132,00 EUR,
- 03.03.2016 Režijný paušál 8,58 EUR,
- 03.03.2016 Náhrada cestovného Nitra - Bratislava - Nitra, 49,10 EUR,
- 03.03.2016 Náhrada za stratu času 85,80 EUR,

- 26.04.2016 Účasť na pojednávaní (9:00 -11:00 hod.), 66,00 EUR,
- 26.04.2016 Režijný paušál 8,58 EUR,
- 26.04.2016 Náhrada cestovného Nitra - Bratislava - Nitra, 50,64 EUR,
- 26.04.2016 Náhrada za stratu času 85,80 EUR,
- 09.06.2016 Účasť na pojednávaní (8:30 -09:00 hod.) v sume 66,00 EUR,
- 09.06.2016 Režijný paušál 8,58 EUR,
- 09.06.2016 Náhrada cestovného Nitra - Bratislava - Nitra, 51,36 EUR,
- 09.06.2016 Náhrada za stratu času 85,80 EUR, spolu bez DPH v sume 1040,58 €, s DPH v sume 1248,70 €.

Žalovaní v 1. a 3. rade si náhradu trov konania v tomto konaní neuplatnili, preto súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach. Ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 OSP (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané - každý rovnopis vlastnou rukou, pri právnických osobách opatrený popisom osoby oprávnenej konať za subjekt, ako aj odtlačkom razítka a datované) tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 veta prvá O. s. p.), podľa Zákona č. 233/95 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.